

...EDITORIAL...

...Bůh nedělá zázraky, když se člověku nechce pracovat...

Ale je tady letní období, kdy je nám všem jaksi podvědomě přidělena každoroční povolenka být línými. Padne to na nás v době, kdy mete-

orolog v televizi hlásí příchod týdne tropických teplot. První den to pomalu nabíhá, další dny se přechází do nouzového režimu, který nám zakazuje rychlé pohyby. A třetí den je tu povolená lenost. Je to období, kdy se i nic počítá jako něco.

Jednu výhodu to přece jen má – v letních dnech bez konce je déle vidět na čtení.

Krásně a ve zdraví prožité léto, odpočinkovou a pohodovou dovolenou a dětem nezapomenutelné prázdniny přeje za celou redakci Dana Hesová.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, polovina roku 2019 je za námi.

Je to rok, kdy si připomínáme 670 let od první písemné zmínky o naší obci. Podíváme-li se do bohaté historie Popelína, zjistíme, že se střídaly časy horší i lepší. My máme velké štěstí, že prožíváme patrně nejlepší období v jeho historii. Je ale otázkou, zda náš život je také šťastnější

než život našich předků. Nejsem si tím jist. Mám pocit, že nám chybí pokora, respekt k druhým a nadhled. Pojdme proto na chvíli zapomenout na naše často malicherné problémy a oslavme toto významné výročí.

Zastupitelstvo obce připravuje na sobotu 24. srpna 2019 setkání občanů, rodáků a přátel Popelína. S přesným programem budete včas se-

známeni, ale dovoluji Vám jménem zastupitelstva na toto setkání pozvat již dnes.

Vzhledem k rozsahu ostatních příspěvků mám již prostor jen k tomu, abych Vám popřál příjemnou dovolenou a dětem hezké prázdniny.

Ing. Tomáš Zaňák, starosta obce

Velká cyklistická událost opět u nás

V sobotu 18. května byl u nás opět cyklistický svátek. Konal se zde pátý ročník Velké ceny Popelína. V letošním roce byl opět druhou etapou celkem tří etapového závodu RBB Tour.

Na tradičním okruhu Popelín – Horní Olešná – Zahrádky – Bořetín – Česká Olešná – Popelín, který se jel desetkrát a měřil celkem 163km, závodilo v kategorii mužů celkem 81 závodníků z pěti zemí a ze třinácti týmů. Ve spurtu hlavního pole čítajícího 37 závodníků se prosadil německý cyklista Poul Rudolph z týmu KED-STEVEN'S RADTEAM BERLIN,

který přespurtoval druhého v pořadí Martina Boubala z CK PŘÍBRAM a třetího v pořadí Jana Nesvadbu z ČEZ CYKLO TEAM TÁBOR.

V letošním roce se opět konal vložený závod žáků ze základní školy v Popelíně. Na trase dlouhé 1160 metrů v kategorii chlapců 1. až 2. ročníku zvítězil Oliver Štefl před Jiřím Vítem, Ondřejem Běhalem a Pavlem Svobodou. Děvčata ze 3. až 5. ročníku závodila na trati dlouhé 1740 metrů a 1. místo vybojovala Adéla Krzysková před Lucií Zaňákovou. V závěrečném vyhlášení výsledků došlo i k ocenění nejlepších fanoušků při této etapě.

Velmi nás těší, že se Popelín opět dostává do povědomí v tuzemsku i v zahraničí a že zde třeba v minulých ročnících závodili takoví cyklisté, kteří již dnes úspěšně reprezentují profesionální týmy například na Giro d' Italia.

Závod by se nemohl uskutečnit bez sponzorské pomoci Zemědělského družstva Po-

pelín a Obce Popelín. Velmi důležitá je ochota členů SDH Popelín, SDH Horní Olešná a dalších občanů zajistit pořadatelskou službu na trati závodu.

Sponzorům i všem pořadatelům patří velké poděkování, které tlumočil rovněž ředitel a hlavní pořadatel závodu pan Jan Hájek.

Jiří Houška

Závěr školního roku se nezadržitelně blíží

Léto už se ozvalo, i když letos přišlo oproti minulým létům poněkud nezvykle později. Všechny děti se těší na zasloužené prázdniny a dobu letních her, dobrodružství, výletů, pobytu v přírodě a mnoho radosti z času stráveného se svou rodinou i kamarády třeba na dětských táborech.

Ve škole vrcholí doba závěrečných hodnocení, výletů, exkurzí a soutěží. Všichni se pilně snaží, aby si domů odnesli krásná vysvědčení za celoroční snahu a práci.

Některé děti čeká loučení. Předškoláci se rozloučí s mateřskou školou a po prázdninách je čeká vstup do nového období, stanou se z nich školáci. Naši nejstarší páťáci se rozloučí

s povinnou docházkou na 1. stupeň ZŠ a budou se těšit na nové kamarády v nových „velkých“ školách. Budou odcházet do ZŠ Strmilov, ZŠ Žirovnice a ZŠ Počátky. Tak nějak se nám rozletí z hnízdečka. Vždy je to trochu smutné loučení. Ale my víme, že už jsou velcí a jistě velmi dobře připraveni na takovou velikou změnu. Přejeme jim hodně nových kamarádů a šťastný vstup do nového období.

Pro příští školní rok již chystáme opět nějaké novinky pro naše žáky i rodiče. Nabízíme velké rozšíření kroužků pro děti, opět o něco prodloužíme provoz školní družiny i mateřské školy. Rodičům usnadníme komunikaci a budeme mít v provozu elektronickou žákovskou knížku.

Již nyní jsme získali grant na dopravu a pojedeme s dětmi na exkurzi do Písku. Zároveň se nám podařilo zajistit velmi žádané vstupenky do Rudolfiny, kde si budeme moci po-

slechnout vynikající muzikanty Praque cello quartet (alias iPad band) s programem Vzhůru do budoucnosti.

Ale více prozrazovat nebudeme!

Přejeme všem krásné letní dny a příjemně strávené společné chvíle.

Za kolektiv ZŠ a MŠ Popelín Lenka Macků

Nejstarší zmínky o Popelínu

(z brožurky „Popelín včera a dnes“ vydané v roce 1988)

Popelín s poprvé připomíná v roce 1349. V dávných dobách byl Popelín rozdělen na díl moravský a díl český a takto je také zapisován v moravských a českých zemských deskách. Proto majitelů statku je celá řada, někdy dokonce několik současně. V nejstarších zápisech kolem roku 1350 uvádějí se stejná jména jako v sousední obci Česká Olešná.

Roku 1349 smluvil se Unke z Olešné o zboží v Popelíně s bratrem Volkmarem, jemuž přepustil pět a čtvrt lánu rolí a dvůr. O jiný díl zboží popelínského smluvila se Marta z Olešné s Marešem, synem Burkartovým a Bransudem z Čermákovic a později také se svým synovcem Všebořem z Křepic. Roku 1356 Pavel z Olešné připsal manželce své Bušce dvůr v Popelíně s lánem, rybníkem a jedním poddaným. Roku 1368 Bransud z Čermákovic a Matěj z Rataj zapsali díl Popelína Janu a Oldřichovi z Radošovic. Majitelem svobodného dvora v roce 1415 byl Příbík z Popelína. V téže době prodal majitel jednoho dílu rolí Heřman z Milíčína 4 lány Petru z Chotěnic. Později stali se majiteli jedné části Popelína páni z Hradce. Roku 1446 přijala Euftenie z Hradce bratry Prokopa a Jana z Vojslavic na spolek na dva a půl lánu v Popelíně.

Roku 1448 Petr z Popelína intabuloval zdejší svobodný dvůr Mikuláši a Jindřichu z Popelína. Po smrti majitele jistého dílu Popelína Čenka Hobzy vložena byla tato část jako statek odumřelý z rozkazu krále Ladislava v r. 1453

Prokopovi a Janu z Vojslavic. Po nástupci těchto, Jindřichovi z Vojslavic, sestra jeho Eufenie přepustila zboží toho r. 1492 Václavovi z Vydří, po němž následovali Hynek a Jindřich z Vydří.

V roce 1514 jmenuje se majitelem zboží Jan Štítenský z Kostníku. V roce 1521 přešlo na Annu Roubíkovou z Prudic.

Kolem roku 1560 patřil moravský díl Popelína Ludmile ze Stojčína, která v roce 1563 do spolku vzala svého manžela Petra Zerharta z Nasavrk. Později dostal díl ten Vilém z Roupova, který v roce 1611 vložil statek v desky Ludvíku Sokolovskému ze Sokolova. V roce 1620 jmenuje se majitel Popelína Sigmund Vrchotický z Vrchotic, který za odboj proti králi Ferdinandovi II. byl potrestán konfiskací Popelína. Císař daroval pak statek ten Seifriedovi Křistofovi šlechtici Breunerovi, který prodal jej Janu Unčovskému z Rosenportu, vrchnímu hejtmánovi všech slavatovských panství. Tento pak v roce 1638 za 11 000 zlatých prodal statek koleji jezuitské v Jindřichově Hradci. Po zrušení řádu jezuitského utvořen ze statků tzv. studijní fond. Moravský studijní fond přenechal moravský díl statku Popelína témuž fondu v Čechách za 24 000 zlatých. Statek pak dán v roce 1798 v dědičný nájem Janu Kalinovi za roční nájemné 1 252 zlatých, po němž ujal se správy statku roku 1812 syn Jan Kalina. Později přešel Popelín v plný majetek rodiny Kalinových.

Vrátíme-li se zpět do historie, zjistíme, že

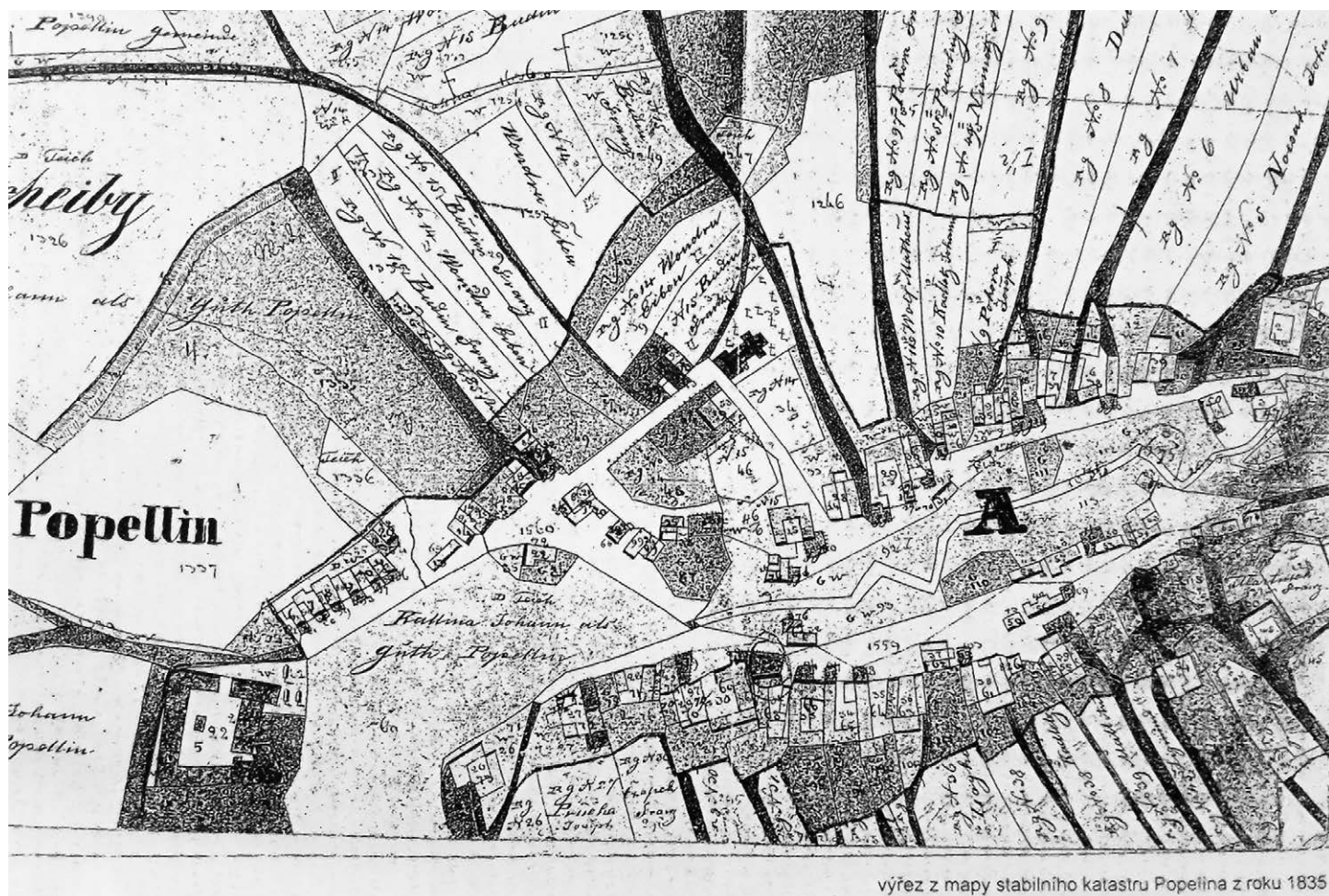
nejpozději ve druhé polovině 14. století byla v Popelíně vybudována tvrz, kterou v roce 1384 vlastnil Zdeněk z Popelína. Zikmund Kunrat Vrchotický z Loutkova tvrz přestavěl koncem 16. století na dvoukřídlý renesanční zámek s rohovou věží. V roce 1638 převzali zámek jezuité a založili kolem zámku velký park se zahradou, kde pěstovali léčivé byliny. Roku 1650 založili lékárnu. Pěstovali také chmel a na tomto místě se dodnes říká „na Chmelnici“. Jezuité postavili také prostorný špýchar a pod ním velký klenutý sklep, dlouhý 20 m a široký 10 m. Tato stavba je stejně jako zámek památkově chráněna.

Tolik k nejstarší historii Popelína, která se týká především popelínského velkostatku a zámku.

Vesnice podobně jako jiné byla budována především ze selských stavení vznikajících v protějších svazích okrouhle nad protékajícím potokem Olešná (ten hrál ve středověku pravděpodobně významnou roli v rozdělení vesnice na moravskou a českou část). Teprve později začala výstavba menších domků kolem potoka a půdorys obce se postupně vyplňoval dalšími stavbami.

Zámek s dvorem a velkým, upraveným parkem v sousedství zůstává dodnes nezaměnitelnou dominantou vesnice.

*Zapsala Zdenka Koubová,
bývalá kronikářka obce*

Popelín mezi Čechami a Moravou v průběhu staletí

(Příspěvek vychází ze studie Jindřicha Schulze „Vývoj českomoravské hranice do 15. století“, který vyšel v roce 1970.)

Ještě na počátku 19. století byly v některých odlehlých úsecích určité pochybnosti o skutečném průběhu zemské hranice mezi Čechami a Moravou. Jde o pomyslnou hraniční čáru vedenou někde uprostřed lesa, který v době kolonizace představoval faktickou hranici mezi oběma zeměmi.

V případě českomoravské hranice docházelo ke kombinaci vedení hranice po **rozvodí** a podél **vodních toků**. Původní pomyslná hraniční čára byla vedena po rozvodí. V souvislosti s kolonizací pomezího hvozdu však místy došlo k překročení této hraniční čáry a podle zásady, že půda je v držení toho, kdo ji kolonizoval, bylo nutno vymezit novou hranici a tou se staly v některých případech vodní toky.

Vývoj hranice na Popelínku

V oblasti kolem Popelína měla českomoravská hranice neobvykle členitý průběh. Linie rozvodí probíhá východně odtud na moravském území, došlo zde tedy v minulosti k posunu zemské hranice ve prospěch Moravy.

Cenným pramenem pro sledování vývoje hraniční čáry jsou zápisy v moravských zem-

ských deskách na vsi Popelín, Českou a Německou Olešnou a Zahrádky z let 1349–1640.

Ze zápisů na Popelín k roku 1492, 1531 a 1549, Českou Olešnou k roku 1406 a 1492 a Německou Olešnou k roku 1531 je zřejmé, že **byly v těchto letech rozděleny na český a moravský díl**, v zemských deskách se mluví vždy o té polovině vsi, jež náleží na Moravu. Tento dovětek schází u zápisů z let 1345–1369, ale není důvod předpokládat, že by byl tehdy celý Popelín a Česká Olešná na Moravě (zápis k roku 1349 ostatně mluví o **dílu Popelína**, ovšem nerozlišuje český a moravský).

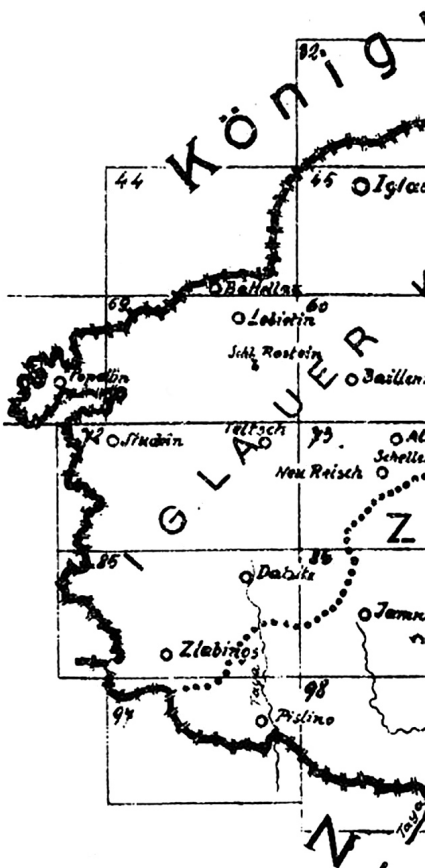
I na Popelínku rozděloval obě země až do 13. století pohraniční hvozď. Teprve v souvislosti s kolonizací se začíná vytvářet představa lineární hranice vedené po rozvodí. Důsledkem rychlejšího postupu kolonizace z moravské strany bylo posunu-

tí hranice na západ, nejpravděpodobněji až k **potoku** pramenícímu západně od Horní Olešné, na jehož horním toku leží Popelín, Česká a Německá Olešná.

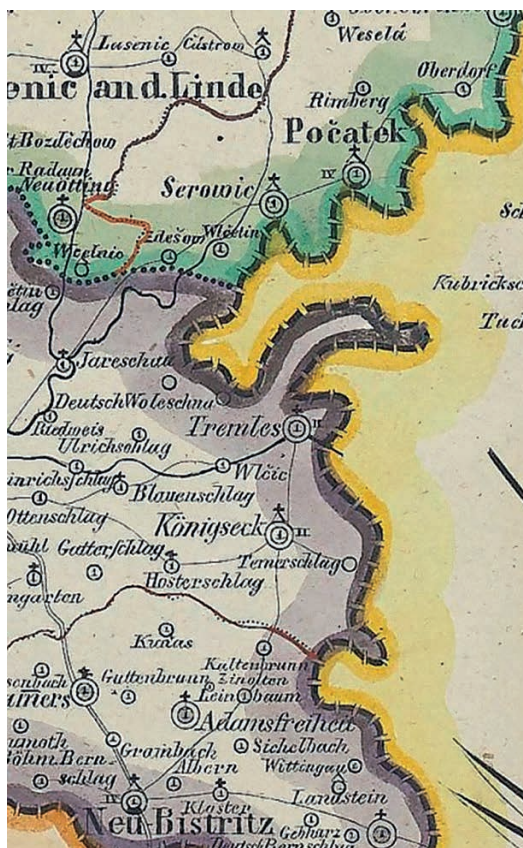
Jestliže víme o rozdělení těchto obcí v 15. a 16. století na český a moravský díl, potom byl nejpřirozenější hranicí právě zmíněný potok.

V České Olešné se dodnes (1970) dochovala v ústním podání vzpomínka na jeho hraniční funkci. Snad představoval zemskou hranici ještě počátkem 17. století.

Ve 2. polovině 17. století došlo ke spojení českého a moravského dílu těchto obcí. První dvě, tj. Popelín a Česká Olešná, přešly na Moravu a Nová (Německá) Olešná byla připojena k Čechám. Vznikl tak hluboký zářez moravského území do Čech – tzv. **popelínský výběžek** (jak je patrné na mapách z let 1781, 1854 a 1938:

mapa 1781

mapa 1854

mapa 1938

Popelínský výběžek Moravy do českého území zanikl až při uplatnění nové Ústavy Československé republiky, která k 1. 1. 1949 zavedla místo zemského zřízení krajské. Popelín s Českou Olešnou připadl do Čech a hranice mezi Čechami a Moravou se tak alespoň částečně narovнала.

Mgr. J. Čevelíková (kronikářka obce)

foto 30. léta

Zpracovala Mgr. J. Čevelíková

foto 2014

Název obce Popelín

Jistě vás zajímá, jakým způsobem mohl vzniknout název naší obce – Popelín. Určitě nemá nic společného se známou textilií „popelín“, v minulosti používanou na pánské košile.

Název obce Popelín byl utvořen z osobního jména Popela příponou „-ín“, podobně jako Bořetín od Bořeta, Vlčetín od Vlčata, Jakubín od Jakuba, Palupín, Stojčín atd. Jména osad se tvořila ze jmen osobních, zřejmě majitelů nebo lokátorů. Tento způsob tvoření místních jmen byl obvyklý od 13. století.

Po upevnění Českého státu ve 12. a 13. století došlo k postupné kolonizaci pohraničního pralesa mezi Čechami a Moravou. Panovník přiděloval prales ve velkých celcích církevním a světským feudálům. Ti pomocí svých organizátorů odstraňovali pralesní porost a zdělávali pole. Na vhodných místech u pramenů a potůčků zakládali drobné vesničky z chatrčí polozahlobených do země. O průběhu této kolonizace se nedochovaly téměř žádné písemné zprávy. Jedinými stopami původního žďáření jsou nálezy střepů z hlíněných nádob tzv. tuhové keramiky (obsahuje vysoké procento tuhý) nebo vrstev uhlíků a popela jako násled-

dek zemních prací. Jeden takový pruh popela a uhlíků byl objeven při meliorační práci u lesa „Hájek“ v Žirovnici.

O vzniku jména Popelín existují známé pověsti předávané z generace na generaci:

1. pověst: Vypráví, že kdysi stávala osada nebo tvrz tam, kde je nyní „Hora“ a zbytek velké skály. Tuto tvrz prý dal Žižka vypálit, když táhl od Jindřichova Hradce k Jihlávce. Vše lehlo popelem. Odtud název nové vesnice, jež vznikla poněkud dále – Popelín. Každá pověst mívá pravdivé jádro. Je možné, že v Hoře stála tvrz a Žižka ji nechal vypálit. Ale Popelín v době husitských válek již existoval.

2. pověst: Týká se Popelína a blízkého okolí. Kdysi dávno, když byla zdejší krajina porostlá hustými a nepropustnými lesy, vypukl tu velký požár v místě, kterému se pak začalo říkat Počátky. Oheň se rychle šířil a zasáhl i Žirovnici. Obec byla obrovským žárem zcela zniče-

na, proto Žirovnice. Vítr odtud zanesl do blízké vesnice takovou spoustu popela, že jí byla zcela zasypána. A tak se jí začalo říkat Popelín. Blízký Stojčín dostal své jméno podle toho, že u něj se oheň zastavil. Zde může být pravdivým jádrem požár – k němu mohlo docházet při žďáření pralesa.

Jak vidíte, o vzniku jména Popelín neexistuje jednoznačný výklad. První písemné záznamy o Popelíně pocházejí z roku 1349, z doby vlády Karla IV, kdy se rychle šířilo písemné úřadování. Obec byla rozdělena na část moravskou a část českou. Hranici v té době pravděpodobně tvořil potok. Jedna část Popelína byla zapsána v zemských deskách moravských a druhá v českých.

Jména mnoha obcí (Olešná, Ústí, Lhota, Žďár apod.) se v našich zemích často opakují, **Popelín je však jen jeden.**

Eva Urbanová

Další veselé vzpomínky pana Antonína Dubského (narozeného roku 1876) z dětství v Popelíně

Výlet

Pan řídící Hobza nám tu „muziku“ vyhradil. V létě nám říkal, že bychom mohli mít výlet, abychom poprosili rodiče, aby na to přispěli dary, tak i penězně. My prosili, rodiče slíbili a dali. Výlet byl, vše se připravilo.

V neděli po obědě přišla kapela ke škole, my se seřadili, bylo nás moc, vždyť k nám chodily do školy i děti z Horní Olešné. A nejen my, i chasa a rodiče, a šli jsme na „Tumaperk“. To byl les u České Olešné, v němž na kopci je hrad, spíše čtyřhranná vysoká zděná věž bez střechy. Zřícenina. Kolem věže byla krásná rovina. Jenda Pešinů byl velice šikovný, naučil se dělat kolotoč, totiž po nohou a rukou se točil, jako když se jede s kolem bez ráfu (obruče), a kde mohl, po straně průvodu dělal kolotoč.

Když jsme došli na místo, dělali jsme všelijaké atrakce. Byla tam postavena máj, hodně vysoká, kdo po ní vylezl až nahoru, mohl si utrhnout tři kousky cukroví. Na míse byla povídla a v nich krejcar, který se směl vzít jen pusou. Každý se musel po obličej zmazat, když chtěl krejcar vzít. Smíchu bylo kolem toho moc. I hrazdu jsme tam měli a na ní jsme cvičili.

Dostali jsme také chleba namazaný máslem a jednu sodovku, vždycky dva dohromady. Pak jsme museli tancovat s děvčaty, jak kdo uměl, ale tancovat museli všichni. Lidu tam bylo moc, jak z Popelína, tak z České Olešné i z Bořetína.

Když jsme šli nazpět, od lesa je hezky daleko k silnici a bylo tam pastviště, drn, tak

se Jenda Pešinů zase producíroval se svým kolotočem. Když jsme přišli před chmelnici, zastavilo se a střílely se nad rybníkem rachejtle. Střela vyletěla vysoko, tam praskla a byla z toho kolikabarevná světélka. Když jsme přišli ke škole, byl rozchod. Muzikanti s chasou šli k Pokorům, tam potom měli zábavu, my šli s velkou radostí domů. Výlet se vydařil, měli jsme všichni radost, i pan řídící Hobza. Tím jsme měli tu naši muziku o masopustě vynahrazenou.

Pan řídící Hobza byl učitelem dobrým, ale přísným. Nehleděl na kabát, jaký které děcko má, ale aby se všichni naučili. Bylo nás ve třídě 68. Učil nás i noty znát, švabachem i latinkou psát. V zahradě jsme měli ovocnou školkou, kde nás učil štěpovat, a když měl stromček první ovoce, to bylo radosti! I inspektor, když přišel, musel se jít podívat a tu radost sdílet s námi.

Tak za veškerou jeho práci a obětavost, kterou s námi měl, mockrát mu děkuju a buďž čest jeho památce a země mu budiž lehou!

Kalhoty

Když jsme pásli dobytek, já, Pepík Kolářů (Dubský) a kluk Písařů (Pokora), provozovali jsme všelijaké hry. Taky jsme si hráli na divoké holuby. Já jsem byl jako stará samice na hnězdě, Pepík Kolářů byl ostrův a kluk Písařů byl mládě. Bylo to takhle v neděli ráno. Kluk dostal od Písařky bílé plátěné kalhoty. Já, jak jsem měl sedět na hnězdě, našel jsem si pěkný čerstvý kravinec, aby kluk neviděl,

sedl jsem si k němu a přikryl zástěrou. Teď ostrův vylít a holoubě se chtělo schovat a běželo ke mně. Já odehnul zástěru a on do toho kravince sedl. Jak to ucítil, vyskočil, dal se do řvaní a hnal domů.

Když přihnul domů a uviděla ho baba, musel jí říct, jak se mu to stalo. Jestli měla stará Haptovka podříznutý jazyk hodně, tak Písařka ještě více a nadávala a klukovi nabubnovala řádně. A teď čekala, až my požene domů. Hned šla s klukem k nám, rámus byl veliký, po mně otec popásl trochu řemen, ale při tom se musel smát, když se podíval na kluka, jak vypadal. Od nás šla s klukem za Pepíkem. Co bylo u nás, bylo i u Kolářů, ale za tu legraci to bití stálo.

Kůň

Když jsme pásli, přivedl k nám jednou v neděli ráno Semotán koně, abychom ho taky popásli. To bylo něco pro nás! Sám šel domů. Jak zašel, učili jsme se místo pasení rajtovat, až budeme dragouny, abychom to už uměli. Každý chvíli. Já jsem taky rajtoval. Jel jsem po hrázce u rybníčka a volal jsem na Pepíka: podívej se, já už to umím, už se nedržím! Vtom kůň sebou škubl a já už ležel v rybníčku. Lázeň to byla pěkná! Musel jsem se do naha vysvléct, šaty i košili rozvěsit po keřích, aby trochu oschly, než požene domů. Já seděl na hrázce nahý, Pepík obíracel dobytek.

Ale co je pěkné, netrvá dlouho, ani naše rajtování. Někdo to Semotánovi na nás řekl a byl konec.

SK Popelín 1932

Po podzimní části soutěže jsme skončili na druhém místě a na jaře jsme chtěli pozici minimálně udržet, což se nám podařilo. S hráli jsme 8 zápasů, z toho 1× prohráli, 1× remizovali a 6× vyhráli. Herně se nám dařilo, předváděli jsme útočný fotbal a fanouškům se naše hra snad líbila. Celkově jsme tedy obsadili druhé místo, což nám zaručilo postup do okresního přeboru.

Děkujeme obci Popelín, sponzorům, fanouškům a podporovatelům za přízeň a podporu. Vám všem krásné léto přeje SK Popelín 1932

Miroslav Maršík ml., předseda SK Popelín 1932

4. ročník Popelínského festivalu minipivovarů

Opět po roce se uskuteční v termínu 20. 7. 2019 od 13.00 oblíbený Popelínský festival minipivovarů v prostorách Zámeckého parku Popelín.

I v letošním roce se návštěvníci mohou těšit na různá piva od více než 10 minipivovarů z celé republiky a tím pádem víc jak 35 druhů piv všech možných chutí. Že k pivu patří i něco dobrého na zub, o tom si nemusíme dlouze povídat, proto se o tuto část v letošním ročníku postarají členové SK Mlýnská ze Studené, kteří nám již pravidelně v minulých ročnících vypomáhali s vybavením areálu.

V průběhu odpoledne se budou moci návštěvníci opět přiučít něco z kovářského řemesla, svou účastí nám zpříjemní odpoledne

svým vystoupením folklorní soubor lidových tanců Džbáněk v krásných moravských krojích. V neposlední řadě se opět podařila pro návštěvníky domluvit možnost vyhlídkového letu vrtulníkem a budou připraveny i zábavné soutěže o ceny.

O hudební pohodu celého odpoledne se postará již vyzkoušený Sunny Brass Band, který bude v průběhu odpoledne hrát 3 na 3 pro pobavení návštěvníků bez rozdílu věku. V podvečerním čase rozehraje návštěvníky jako obvykle skupina FROZEN POPPY HEAD.

Hlavní večerní hvězdou bude vystoupení skupiny TLUSTÁ BERTA, která obohatí letošní ročník svým koncertem nabitým nejznámějšími hity.

Celodenní program bude zakončovat již všem velmi známá skupina KABANOS, tato se ujme jako loni finální části celodenního programu.

Na letošní Popelínský festival minipivovarů srdečně zvou pořadatelé a velká spousta místních ochotných dobrovolných pomocníků, bez kterých by se takováto akce nedala uskutečnit!!!

DĚTSKÝ DEN

KALENDÁŘ AKCÍ

20. 7. 2019

4. ročník Popelinského festivalu minipivovarů

24. 8. 2019

Setkání občanů, rodáků a přátel Popelína

ZPRAVODAJ POPELÍN A HORNÍ OLEŠNÁ • periodický tisk územního samosprávného celku • Číslo 2/2019 • vydán 25. 6. 2019 • vychází jako čtvrtletník • registrováno MK ČR E 22106 • Vydává: Obec Popelín, Popelín 93, 378 55 Popelín, IČ 00247286 • Členové redakční rady: Dana Hesová, Zdenka Koubová, Mgr. Jaroslava Čevelíková, Ing. Jiří Houška, Ing. Tomáš Zaňák • Fotografie: Milada Zaňáková, Dominika Maršíková • uzávěrka příštího čísla 20. 8. 2019 • kontakt: ou@popelin.cz, tel.: 384 397 554